

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Δημοσιεύουμε πάλι σήμερα τρεις εκλεκτές μεταφράσεις του κ. Γ. Κοτζιούλα. Πόσον άριστοτεχνικά μεταφρασμένα είναι τα ποιήματα αυτά τὸ βλέπει καθαρά ὁ ἀναγνώστης. "Ἄς τὸ δοῦν ἀκόμα καὶ οἱ ἄλλοι συνεργάται μας γιὰ νὰ πεισθοῦν ὅτι τὸ "Μπουκέτο" δημοσιεύει πᾶν ὅτι εἶνε ἐκλεκτὸν μὲς ἀπορρίπτει πᾶν τὸ ἄθλιον.

[Τοῦ Garnier]

"Όταν μιὰ νύχτα σκοτεινὴ ἀκούσει νὰ μουγκρίζῃ τὴ θάλασσα ἀποκάτου του, τὸν οὐρανὸν ψηλὰ καὶ κάποιο κῆμα ἀχρόταγο στὰ πόδια του κυλᾷ, ὁ καπετάνιος τρέμοντας ἐδῶ κ' ἔκει γρυίζει.

Κι' ἄμα ἀντικρῶσθ' ἐκεῖ ψηλὰ ξάφνου τὸ θεῖο πλαιήτη, λάμπει ἢ χαρὰ στὴν ὄψη του γιὰ κείνο ποῦ θωροεῖ, γιὰτι μὲ τὴν ἀχτίδα του τὴ θεῖα θὰ ξαναβροῇ τ' ἀπᾶνεμο λιμάνι του, τὴ χώρα του, τὸ σπίτι.

"Ὁ κόσμος εἶν' ἢ θάλασσα μὲς στὴν ἀνεμοζάλη, ὁ ναῦτης σὺ εἶσαι ποῦ ζητᾷς νὰ φτάσῃς σ' ἀκρογιαλὴ κι' εἶν' ἢ Μαρία τὸ λαμπερὸν ἀστρο ποῦ μπρὸς σου ἐφάνη.

"Ὡ ναῦτη ποῦ ἀπελπίζηκες, θωροῶντας τὸ μ' ἐλπίδα παραγοῆσου, δῦστυχς : μὲ μιὰ του μόνῃ ἀχτίδα τὴν ἀλαφρὴ τὴ βάρκα σου θὰ φέρῃ στὸ λιμάνι.

ΑΠΟΣΠΕΡΙΤΗΣ

[Τοῦ Ἀλφρέ ντέ Μυσσέ]

Χλωμὸ μου ἀστὲρι βραδυνόν, ἀκούραστε διαβᾶτε μὲ τὸ λαμπρὸν σου μέτωπο στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Ἀύστῃ ἀπὸ τὸ αἰθέριο, φωτεινὸ κι' οὐράνιο σου παλάτι στὸν κάμπο τὸν ἀτέλειωτο ποῖον θέλει ν' ἀντικρῶσῃς ; Εἶν' ἦσυχά τὰ κύματα κι' οἱ ἀνεμοὶ σιωπᾶνε, ὁ λόγγος ποῦ ἀναστέναιξ' ἠθροῖν σ' αὐτὸ τὸ βράδνυ καὶ τὰ πουλιὰ μ' ἀνάλαφρα φτερά ἀγοιπετᾶνε ὅλα μαζί στὸ μακρυνὸ καὶ πρᾶσινο λειβάδι.

'Ἀστὲρι ποῦ ἀπ' τὴ μακρυνὴ βουνοκορφὴ κυττάζεις τὸν κορυσαμένον τὸ βωσκὸ ποῦ μοναχὸς του πάει καὶ τὸ λευκὸ κοπάδι του ἀργά-ἀργά ἀκλουθᾷει, ἀστὲρι ποῦ μὲ σιωπηλὸ δάκρυ ἀσημένιο μοιάζεις, μὲς στὴν ἀτέλειωτὴ νυχτιὰ ποῦ πᾶς μοναχὸ τώρα κι' ἀνήσυχο γιὰτι ζητᾷς στίς καλαμιεὲς κρεββάτι ; Ποῦ πᾶς, ἀστὲρι μου ὠμορφο, στίς σιγαλλίξ τὴν ὥρα μὲς στοῦ νεροῦ τὴν ἀγκαλιὰ νὰ πῶσῃς τὴ δροσάτη ;

ΓΥΡΙΣΜΟΣ

[Τοῦ Καρόλου Μπωντλαίρ]

Μὲ φλογερὸ σὰ δαίμονας τὸ μάτι θὰ σοῦ ξανάρθω πάλι στὸ κρεββάτι ἀνάλαφρα κοντὰ σου θὰ γλιστρήσω, μελαγχροινὴ μου, καὶ θὰ σοῦ χαρίσω φιλήματα ψυχρὰ σὰν τὸ φεγγάρι ποῦ τὴν αἰώνια στράτα του ἔχει πᾶσι [ρεῖ] μοναχὸ του ἀρμενίζοντας, καὶ χῶδια σὰν τοῦ φυιδιοῦ στίξ νύχτας τὰ σκο- [τάδια]

κι' ὅταν γοργὰ ἢ αὐγὴ θὲ νᾶρθῃ ἢ [μαύρῃ] τὸν τόπο μου ἀδειανὸ ἢ ματιὰ σου [θᾶβρῃ], γιὰτι θὰ φύγω τρέχοντας στὸ δρόμο. Καθῶς μὲ τὴν ἀγάπη τους οἱ ἄλλοι, στίξ νεότης τῆς χροσῆς σου ἐγὼ τὰ [κᾶλλη] ποθῶ νὰ βασιλέψω μὲ τὸν τρό- [μο].

Μεταφρ. Γ. Κοτζιούλα.

— Παραίτουμαι ! Ἐγὼ, σὰν Ἐπτανήσιος, δὲν εἶμαι μαθημέ- νος ἔτσι καὶ μοῦ εἶνε κάπως δύσκολο νὰ μάθω τώρα στὰ γερά- ματα. "Ἄς μάθουν ἀπὸ σᾶ, τοῦ; Ρωμιούς τὰ παιδιὰ μας !

— "Ὡ ! μὰ γιὰ ἕναν τύπο κάνετ' ἔτσι σεῖς ; φώναξ' ὁ κ. Νο- μάρχης ὅμα ἔμαθε τὴν αἰτία.

— Μάλιστα ! ἀποκρίθηκε θαρρετὰ ὁ πρῶν δικαστῆς. Ἐγὼ ἤ- μουν καὶ εἶμαι τυπικός, γιὰτι ἔχω τὴν ἰδέα πὼς ὁ τύπος μαρτυρεῖ τὴν οὐσία. "Ἄμα δὲν ὑπάρχει ἐκεῖνος, δὲν ὑπάρχει οὔτε αὐτὴ. "Ὁ- ταν οἱ καπετάνιοι σὰς βρίζουν τοὺς ἐπάρχους σὰς τραγιά, ἐπειδὴ τοὺς θυμίζουν μιὰ στοιχειώδη παράλειψη, θὰ πῇ πὼς κ' οἱ ἐπαρ- χοί σὰς δὲν κάνουν τὸ χρέος τους ἢ βρίζουν τὸ μετὰ τους ὅταν τὸ κάνουν. Ἐγὼ οὔτε νὰ μὴ τὸ κάνω θὰ μπορούσα, οὔτε νὰ βρῶ τὸ μετὰ μου θὰ ἤθελα. Καὶ παραίτουμαι !

"Ἡ παραίτησή του ἔγινε δεκτὴ μὲ λύπη" μὰ ὁ Γερασμάκης ὁ Δαρξῆξης ἰδιώτευσεν μὲ χαρὰ σ' ὅλη τὴν ἐπιλοιπὴ ζωὴ του.

(1926)

Γρ. Ξενόπουλος

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

'Ασθενής' κατὰ φαντασίαν

"Ὁ περίφημος Ἄγγλος γιαιτρός Λέστερ εἶχε ἀποκτήσει τόση πελατεία, ὥστε δὲν εὗρισκε οὐτε στιγμή ἡσυχία. "Ἐδειχνε διωξ' πραγματικὸ ἐνδιαφέρον μονάχα γιὰ δσοῖς ἔπασχαν οσθρὰ καὶ κατέβαλλε κάθε προσπάθεια γιὰ τὴ θεραπεία τους. Μένι στοὺς τόσους ἀρρώστους εἶχε καὶ κάποιοι «κατὰ φαντασίαν ἀσθενῆ», ποῦ τὸν θεωροῦσε ὡς ἀχρηστο βάρος. Μιὰ νύχτα ὁ «ἀσθενής» αὐτὸς ἔστειλε τὸν ἡπρέτη του καὶ κάλεσε τὸ γιαιτρὸ βιαιονικά, γιὰτι, ὅπως ἔλεγε, ἦταν πολὺ ἀσχημα. Ὁ γιαιτρός μετὰ τὴν ἐ- ζῆτασι τοῦ εἶπε :

- Κάρυτε τὴ διαθήκη σας ;
— Ὅχι, γιαιτρέ. Μὰ εἶμαι λοιπὸν τόσο οσθαρό ;
— Πῶς λέγεται ὁ συμβολαιογράφος σας ;
— Μά, γιαιτρέ, δὲν ὑπάρχει λοιπὸν κωμιὰ ἐλπίδα ; Στὴν ἡλικία μου...
— Σίς λέγω νὰ στείτετε νὰ φωνάζετε τὸ συμβολαιογράφο σας, τὸν πατέρα σας καὶ τὸν ἀνιψιὸ σας.
— Ὅποτε εἶμαι καταδικασμένος, γιαιτρέ ;
— Ὅχι. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν εἶμαι ὁ μόνος ἀνόητος ποῦ ἀνη- συχῆσατε ἀπόψε χωρὶς λόγο, πρέπει νὰ ρθῶνε ἐδῶ κι' αὐτοί...

"Ἐνα πολύτιμο θεατρικὸ πρόγραμμα

"Ἦταν τὴν ἐπιχὴ πρὶν τὸ Ρωσικὸ κρᾶτος δὲν εἶχε πάρει ὀ- κόμα τὴν περιοχὴ τῆς Βωσνίας, ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν Κασπία. Οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου αὐτοῦ, ἄγριοι, μαζὶ μὲ τὸν Ἐμιρη τους κακοεταχειρίζονταν κάθε ξένο ποῦ θὰ τολμοῦσε νὰ παθῆσιν στὸν τόπο τους. Κάποτε μερικοὶ Ρῶσοι ἀξιωματικοὶ κτεβή- καν νὰ περιηγηθοῦν τὸν τόπο αὐτὸ, νομίζοντας ὅτι θὰ τὰ κα- ταφέρουν νὰ μείνουν ἄγνως. Μόλις πάτησαν ὁμως ἐκεῖ τὸ πόδι τους, ἀμέσως περιτριγυριστικαν ἀπὸ τοὺς ἀγρίους ὑπικό- ους τοῦ Ἐμιρη. Ὁ ἀρχηγὸς τους δὲν ἔλαχε καὶ ζήτησε νὰ τοὺς παρουσιάσουν στὸν Ἐμιρη. Αὐτὸς ὅμως καχύποπος ζή- τησε νὰ ἰδῇ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τους. Ἐκεῖνοι βροβήθηκαν σὲ δύσκολη θέση, μὰ ὁ νεώτερός τους θυμῆ ἦν πὼς εἶχε στὴν τσέπη του ἕνα πρόγραμμα τοῦ θεάτρου «Ἀλεξάνδρος» μὲ τὴ χρυσὴ βοῦλλα τοῦ δικέφαλου αἰετοῦ, ποῦ εἶταν ἐμβλημα τοῦ θεάτρου. Ὁ Ἐμιρη δὲν ἤξερε Ρωσικὰ, ἀλλὰ ἀναγνώριζε τὴ λέξη «Ἀλέξανδρος» σταν τὴν ἐβλεπε γραμμὴν καθὼς καὶ τὸ δικέ- φαλο. Πίστεψε πὼς εἶχε μπρὸς του ἀπεισταλμένους τοῦ Τσάρου καὶ τοὺς ἔκανε προσηβντικὲς τιμές.

'Ὁ Κάρολος ὁ ΙΒ' καὶ οἱ ὀβίδες

"Ὁ Κάρολος ὁ ΙΒ' τῆς Σουηδίας πολὺ φημίζονταν γιὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν ψυχραιμία του. Κατὰ τὴν πολιιορκία μιὰς μικρᾶς πόλεως ἔμενε σὲ κάποιο χωριότιμο οπίτι κοντὰ στὰ ἐχθρικά φυλάκια.

Μιὰ ἔρα παγόρευε στὸν γραμματέα του ἕνα ἔγγραφο, περ- πατώντας μέσα στὸ δωμάτιο ἀπάνω-κάτω, δεῖν ξαφνικά μὴ ἐχ- θρική ὀβίδα ἔσκασε στὸ πλαιγιδὸν δωμάτιο, καὶ τὰ κομμάτια πέ- ταξαν στὴν κάμαρη, ἔπον ἐργάζονταν ὁ Κάρολος μὲ τὸν γραμ- ματέα του. Ὁ γραμματέας τινάχθηκε κατατοραγμένος ἀπὸ τὴ θέση του, ἐνῶ ὁ Κάρολος ἐξακολοθοῦσε τὸν περπάτη του σὲ τὸ δωμάτιο καὶ μὲ τὴ μεγαλειετηρ ἡρεμία, σὰν νὰ μὴ εἶχε γίνει τίποτε, τὸν ρώτησε :

- Γιὰτι σταματήσατε τὸ γράψιμο, κῶριε γραμματεῦ ;
— Μεγαλειότατε, μορμυθῆρισε ὁ γραμματέας, ἡ ὀβίδα...
— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, τοῦ ἀπάντιου ἦσυχ' ὁ Κάρο- λος, τὴ σχέση ἔχει ἡ ὀβίδα μ' αὐτὸ ποῦ σὰς ὑπαγορευῶ. "Ἄς ἐξακολουθήσομε...

Καὶ ξανάρχισε νὰ ὑπαγορευῇ καὶ νὰ περπατῇ...

Στὸ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ", προσεχέστατα

Πὼς δηλητηριάζεται ἡ ἀνθρωπότης. Ἡ κοκαίνη, ἡ μορφίνη, τὸ ὀπιον ! Ἡ ἱστορία τῶν δηλητηριῶν. Ἡ χρῆσις των. Τί γίνεται στὴν Εὐρώπη καὶ στὰς Ἀθήνας κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Καὶ ποῦ θὰ σὰς καταπλήξῃ, θὰ σὰς συναρπάσῃ.